

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 22 marca 1881.

19.

Traktat z dnia 19 lipca 1880,

pomiędzy monarchją austryacko-węgierską a Belgią, tyczący się prawa ubóstwa.

(Zawarty w Wiedniu dnia 19 lipca 1880; ratyfikacye wymieniono tamże dnia 10 lutego 1881.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Nostro et a Plenipotentiaro Majestatis Suae Regis Belgarum eo fine, ut beneficium auxilii judicialis nationalibus partium contractantium vicim praebeatur conventio die 19 mensis Julii 1880 Vindobonae inita et signata est, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
 Roi de Bohème etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austryacki,
 Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Sa Majesté le Roi des Belges, désirant d'un commun accord, conclure une convention pour assurer réciproquement le bénéfice de l'assistance judiciaire aux nationaux de l'autre Partie contractante, ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Le Sieur Henri Baron de Haymerle, Son Conseiller intime et Ministre de Sa Maison et des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Le Sieur Louis Comte de Jonghe d'Ardoye, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire;

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les ressortissants des Hautes Parties contractantes jouiront réciproquement du bénéfice de l'assistance judiciaire comme les nationaux eux-mêmes, en se conformant à la loi du Pays dans lequel l'assistance sera réclamée.

Article 2.

Dans tous les cas le certificat d'indigence doit être délivré à l'étranger, qui demande l'assistance, par les autorités de sa résidence habituelle.

Si l'étranger ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat d'indigence sera approuvé et légalisé par l'agent diplomatique du Pays où le certificat doit être produit.

Lorsque l'étranger réside dans le Pays où la demande est formée, des renseignements pourront, en outre, être pris auprès des autorités de l'Etat auquel il appartient.

Najjaśniejszy Król Belgów, podzielając nawzajem życzenia swoje, aby zawarty został Traktat, któryby obywatelom Ich państw zapewniał nawzajem dobrodziejstwa prawa ubóstwa, mianowali do tego celu pełnomocnikami Swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

pana barona Henryka Haymerlego, Swego radcę tajnego i ministra Swego domu i spraw zewnętrznych;

Najjaśniejszy Król Belgów:

pana hrabiego Ludwika Jonghe d'Ardoye, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego;

którzy okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Obywatele Wysokich Stron rokujących używać będą nawzajem dobrodziejstwa prawa ubóstwa w takiej samej mierze, jak obywatele krajowi, pod warunkiem zachowywania przepisów ustawowych kraju, w którym do tegoż prawa ubóstwa odwoływać się będą.

Artykuł 2.

We wszystkich przypadkach świadectwo ubóstwa wydawać mają cudzoziemcowi, odwołującemu się do prawa ubóstwa, Władze jego zwykłego zamieszkania.

Jeżeli cudzoziemiec nie mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, świadectwo ubóstwa powinno być potwierdzone i uwierzytelnione przez agenta dyplomatycznego kraju, w którym ma być okazane.

Jeżeli cudzoziemiec mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, można nadto zażądać dalszych wyjaśnień od Władz państwa, do którego należy.

Article 3.

Les Autrichiens et Hongrois admis en Belgique, et les Belges admis en Autriche ou en Hongrie au bénéfice de l'assistance, judiciaire, seront dispensés, de plein droit, de toute caution ou dépôt qui, sous quelque dénomination que se soit, peut être exigé des étrangers plaidant contre les nationaux par la législation du Pays où l'action sera introduite.

Article 4.

La présente Convention est conclue pour cinq années, à partir du jour de l'échange des ratifications.

Dans les cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, une année avant l'expiration de ce terme, son intention d'en faire cesser les effets, la Convention continuera d'être obligatoire encore une année, et ainsi de suite d'année en année, à compter du jour où l'une des Parties l'aura dénoncée.

Elle sera ratifiée aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, le 19. juillet 1880.

(L. S.) C. de Jonghe d'Ardoye m. p.

Artykuł 3.

Austryacy i Węgrzy przypuszczeni w Belgii i Belgowie przypuszczeni w Austrii i Węgrzech do dobrodziejstw prawa ubóstwa, uwolnieni będą z mocy prawa od wszelkiej kaucyi i od wszelkiej zaręki, jakie na mocy prawodawstwa tego kraju, w którym skargę podano, pod jakąkolwiek nazwą pobierane być mogą od cudzoziemców, prawujących się z obywatelami krajowymi.

Artykuł 4.

Umowę niniejszą zawiera się na pięć lat, licząc od dnia wymiany ratyfikacyj.

Gdyby na rok przed upływem tego okresu, żadna z Wysokich Stron rokujących nie objawiła zamiaru wstrzymywania skuteczności umowy, będzie ona obowiązywała jeszcze przez rok i tak następnie, licząc od dnia, w którym ją jedna z Wysokich Stron wypowie.

Traktat niniejszy ratyfikowany będzie jak można najprędzej.

W dowód czego pełnomocnicy Stron rokujących podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie herbowe.

Działo się w Wiedniu dnia 19 lipca 1880.

(L. S.) Haymerle r. w.

Nos visis et perpensis hujus Conventionis articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna die septima mensis Februarii anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo primo, Regnorum Nostrorum vero trigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus Liber Baro a **Haymerle** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Eques Riedl a Riedenau m. p.,
C. et R. Consiliarius sectionis.

Gdy obiedwie Izby Rady państwa Traktat powyższy zatwierdziły, przeto ogłasza się go niniejszem.

Wiedeń, dnia 7 marca 1881.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

20.

Ustawa z dnia 26 lutego 1881,

upoważniająca ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy o pomnożenie monety zdawkowej miedzianej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stancwię co następuje:

Upoważnia się ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej następującej umowy o pomnożenie monety zdawkowej miedzianej:

Artykuł I.

Na zasadzie artykułu XII Przymierza słowego i handlowego, między dwiema połowami monarchyi istniejącego, postanawia się za wspólnem umiowaniem pomnożyć ilość monety zdawkowej miedzianej o 1,500.000 zł. i w tym celu wybić 30.000 zł. w sztukach półcentowych a pozostałą kwotę 1,470.000 zł. w sztukach centowych.

Artykuł II.

Z sum tych policzyć należy po 70 od sta na rachunek królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a po 30 od sta na rachunek krajów korony węgierskiej.

Wiedeń, dnia 26 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.